Kaks ma pannen paikale, omma issale ja omma pissukse wennale.

Jürri. Aitümmal! Aitümmal! pai Mia! ellaks so omma weel, siis peaks temma ka üht ossa sama, agga ma woin kül temma ossa wötta, aitümmal!

Mia. Jah! wist! pai Jürrikennne! ma mötlesin kül ka sedda, agga ta on surnud. Woiksin ma tedda ülles ärratada, heamelega tahhaksin ma kolm päwa sömatta ja jomatta olla. Oh! mo armas emma!

Jürri. Ärra nutta mitte Miakenne! Ennä! mis kennad sured semed ouna sees on! ons sulle ka monningad?

Mia. Kaks tükki!

Jürri. Anna mulle pai Mia! puistame teised ka wälja!

Mia. Säh! mis sa nendega tahhad tehha

Jürry. Mis muud, ma pannen neid seia mo pissukse aeda mahha, siis kaswawad nemmad sureks ouna puuks ülles, ja kandwad mulle ka eddespiddi nisuggused sured ounad, ja kül hulk, siis ma annen sulle ükskord jälle ounad, kui nemmad on küpseks sanud.

Mia. Jah! wist! se on tössi!

Lapsed wötsid kätte, ja teggid ouna semet mahha. Teisel kewwadel tousid nemmad ülles, ja kaswasid kennaste. Jürri issa näggi need nored ouna puud, ja kitis omma poega wägga. Poisikenne wastas: armas taatikenne, kui se üks nisuggune kenna ja suur assi on, mis ma mängides teggin, miks pärrast ep olle sinna sedda mitte ammo jubba teinud, siis saaks jo meile nüüd kül ouna puud olla? Jesa öhkas ja ütles: ollekssin minna lapse pölwest ni tark olnud, siis olleks se nenda; agga ma mängisin teist wisi. Kui ma wannemaks sain, siis ma murretsesin agga tubbaka eest. Wimaks ma sain perremehheks, noh! siis olli, tö ja murre muidogi kül, ja ma